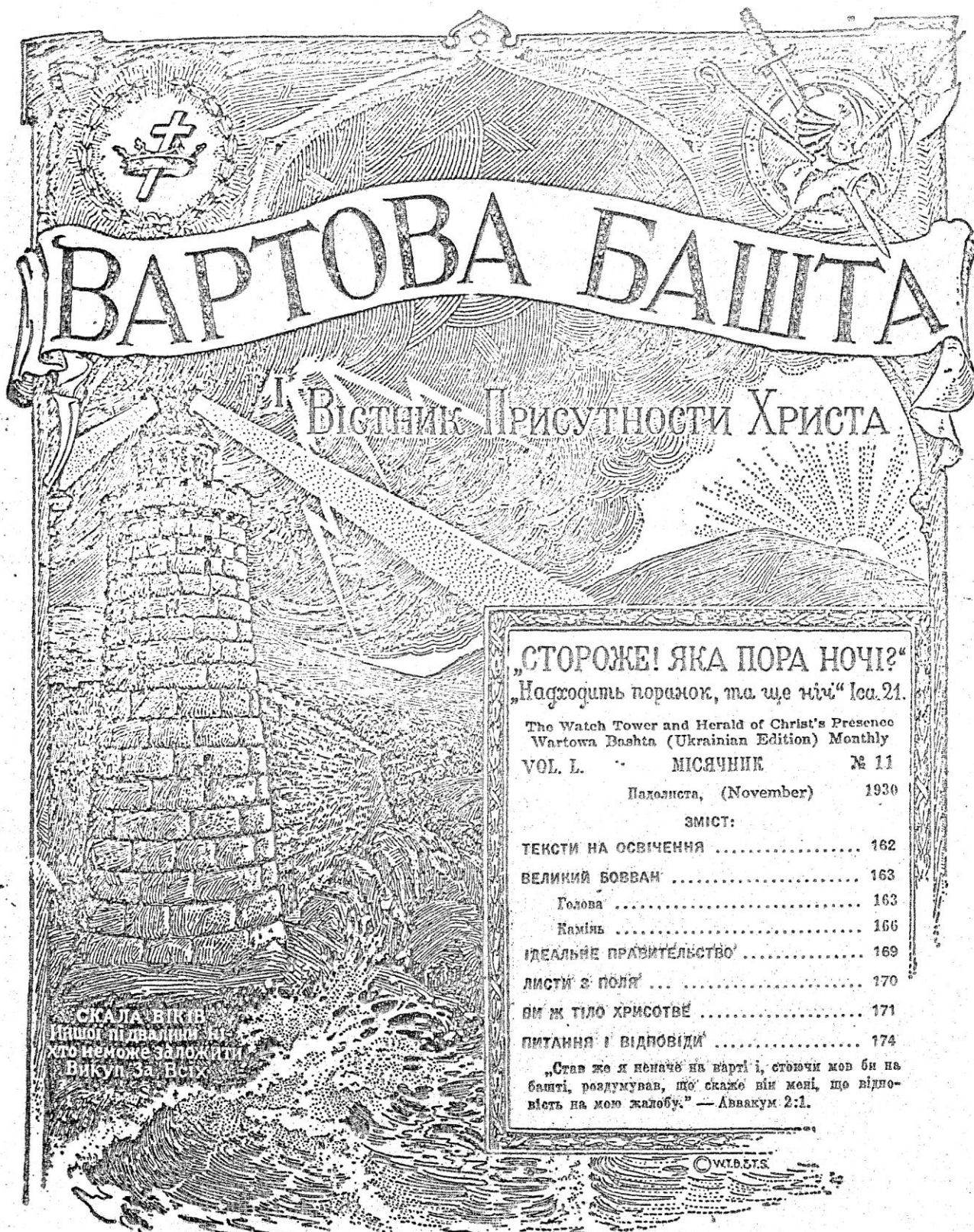

СКАЛА ВІКІВ
Ніщої підвалини ніхто не може заложити
Викуп За Всіх

„СТОРОЖЕ! ЯКА ПОРА НОЧІ?“

„Наздогнись поранок, та ще ніч“ Іса. 21.

The Watch Tower and Herald of Christ's Presence
Wartowa Bashta (Ukrainian Edition) Monthly

VOL. L. МІСЯЧНИК № 11

Падолиста, (November) 1930

ЗМІСТ:

ТЕКСТИ НА ОСВІЩЕННЯ	162
ВЕЛИКИЙ БОВВАН	163
Голова	163
Камінь	166
ІДЕАЛЬНЕ ПРАВИТЕЛЬСТВО	169
ЛИСТИ З ПОЛЯ	170
ВИ Ж ТІЛО ХРИСТОВЕ	171
ПИТАННЯ І ВІДПОВІДІ	174

„Став же я неначе на варті і, стоячи мов би на башті, роздумував, що скаже він мені, що відповість на мою жалобу.“ — Аввакум 2:1.

© WTB&T.S.

На землі переполох народів у заколоті; як зарево море та флі [взбурені, недоволені маси]. І омертвіють люди від страху та дождання того, що прийде на вселенну: сили бо небесні захитаються. ... Як побачите, що се стається, знайте, що Царство Боже близько. Випросяйтесь і підіймайте голови ваші, радуйтеся, бо наближилось викуплення ваше. — Євангелії Маття 24:33, Марка 13:29; Луки 21:25-31.

СЕЙ ЖУРНАЛ І ЙОГО СВЯТА ЦІЛЬ

СЕЙ журнал видає Товариство в тій цілі, щоб допомогти людям зрозуміти Божий план. Він поміщує матеріал для систематичного вивчення Біблії і всі його читачі можуть брати постійну участь в розбиранні його змісту. Він подає розклад дороги подорожуючих бесідників по аборах, і оголошує конвенції і подає справоздання з них. Він також оголошує програми для радіостанцій і поміщує відповідний і поучальний матеріал до пояснення Біблії через радіо.

Він точно тримається Біблії як Божого об'язаного Слова Правди, і стоїть неухильно на основній правді великої жертви викупу, після котрої всі доктринальні науки міряться. Він є незалежний від впливу різних партій, сект і людських віроісповідань. Він не прибірає догматичної міни, а радше заохочує читачів до уважного розслідування кожного написаного тут слова порівнюючи його з наукою неомисльмого Слова Божого. Він не мішається в жадні суперечності і не поміщує ніяких персональних справ.

СВЯТЕ ПИСЬМО ВИРАЗНО УЧИТЬ НАС

ЩО СГОДА є одиноким справедливий Бог, сотворитель неба і землі, і перебуваючий од віків до віків; що Льюос був початком Його творина, котрий описав стався чоловіком; що Він тепер є Господь Ісус Христос у славі, котрому є дана всяка сила на небі і на землі.

ЩО БОГ сотворив землю для людей, і Він створив совершенного чоловіка на ній; що чоловік добровільно переступив закон Божий і тому був засуджений на смерть; що через Адама і гріх усі люди прийшли на світ грішниками і без права до життя.

ЩО ІСУС стався чоловіком для того, щоб міг статися Вікупителем людей; що Він дав своє життя в жертву за чоловіка, через що Він набув ціну викупу; що Ісус воскрес із мертвих, вознісся на небо і представив вартість жертви чоловічества, як ціну викупу за чоловіка.

ЩО через многі століття Бог, через Христа, вибрав з між людей членів церкви, котрі становлять тіло Христа; що місця церкви є ступати слідами П Господа Ісуса Христа, приображуватися на подобию Його, давати свідчення о імені і плані Єгови Бога, і остаточно бути преславленою з Ісусом Христом в Його царстві небеснім; що Христос, голова і тіло, становить „пасієне Авраама“, котре буде благословити всі племена землі.

ЩО СВІТ ВЖЕ СКИНЧИВСЯ; що Господь Ісус повернувся і є тепер присутній; що Єгова посадив Ісуса Христа на своїй престолі і велить усім народам слухати Його.

ЩО НАДІЯ всіх людей лежить в тім, що Христос у своїй царстві приверне людей до совершенного стану; і що підчас царювання Христа кожний чоловік буде мати нагоду стати на пробу о життя, і ті, що будуть послухні, отримають вічне життя і щастя.

WARTOWA BASHTA, Ukrainian Monthly

published by

WATCH TOWER BIBLE & TRACT SOCIETY
117 Adams St., Brooklyn, N. Y., U. S. A.

Editorial Committee J. F. Rutherford,
W. E. Van Amburgh, J. Hemery, R. H. Barber, E. J. Coward.

Yearly subscription price, \$1.00; Canada and Foreign, \$1.50.
Entered as second-class matter February 14, 1924, at the post office at Brooklyn, N. Y., under the Act of March 3, 1879.

Предплата на Вартову Башту річно вносить в Злучених Державах \$1.00, в Канаді і інших краях, \$1.50; в Великій Британії, Австралії і в Південній Африці, 7 ш. Предплату в Злучених Державах треба посилати через поштовий переказ, експрес ордер або банковий переказ. В Канаді, Англії, Південній Африці і Австралії Предплату треба висилати лише до відділу того краю.

Сей журнал виходить на кількох мовах.

Для бідних, що неможуть заплатити за сей журнал, а бажають його читати, висилаємо даром, если є се не просить.

Увага для предплатників! В нас є такий звичай, що не висилаємо спеціального повідомлення, що отримали належність, ані не повідомляємо, що предплата скінчилася, а тільки вказуємо се побір адреси один місяць наперед.

ТЕКСТИ НА ОСВІЩЕННЯ

Середа 24-го Грудня

«Ті воювати муть з Агнцем, і Агнець побідить їх, бо Він Пав панів і Цар царів, а ті, що з Ним, покликані і вибрані і вірні.» — Одкриття 17:14.

МНОГІ народжені з Бога не відповіли на „небесний

FOREIGN OFFICES

British 34 Craven Terrace, London, W. 2, England
Canadian 40 Irwin Avenue, Toronto, Ontario
Australasian 7 Beresford Road, Strathfield, N. S. W., Australia
South African 6 Lelle Street, Cape Town, South Africa

Прошені адресовати в кождім разі на Товариство.

поклик». Ті, що відповіли і були вибрані отримали помазання святого духа. Такі мусять бути цілковито віддані Єгові і немати нічого спільного з диявольською організацією. Відкриваючи сатанську організацію, помазаники звернули на себе гнів ворога і його агентів. Але треба пам'ятати, що сатанська організація воює проти Царя царів, а ті, що є в війні з Христом Господом, і також в побіді, мусять бути не лише вибрані, але також і вірні у виконуванию задачі помазаників.

Середа 31-го Грудня

«Він звіщає слово своє Якову, устави свої і присуди свої Ізраїлю. Жадному народові не вдієв того. Славте Господа!» — Псалма 147:19,20.

БОЖИЙ нарід є тут представлений через Якова і Ізраїля. Бог показує своє Слово і свою волю тим, що обіцявся служити Йому, а головню в сім часі. Для тої причини Він посилає блискавиці від часу до часу щоб освітити їх ум і показати, що Він бажає, щоб вони робили. Вони становлять вибраний нарід для Його цілей. Ніколи перед тим Він не діяв так з жадним народом, як з ними. Великий і безмірний привилей має тепер Божий нарід. Його установи і закони щодо Його славної роботи на землі ніколи не були так ясно вияснені, і ніякий нарід лише „святий нарід“ був запрошений брати участь в тій роботі. Для того вони вельми радуються і кажуть одні до других: „СЛАВІТЕ ГОСПОДА“.

ВАРТОВА БАШТА

I Вістник Присутности Христа

VOL. I

Надоліст 1, 1930

№ 11

Великий Бовван

«Ти царю, мав таке видиво: от, якийсь здоровезний бовван, — прездоровезний бовван, — у незвичайному блиску перед тобою а стрічина була в його подоба.» — Даниїла 2:31.»

ЄГОВА тримає закриті свої тайни перед своїми сотворіннями аж до назначеного часу. Нема сумніву, що се Бог післав Новоходонозорові той сон, і пояснив його цареві через свого любого пророка Даниїла. Даниїл зовсім не приписував собі висшої мудрости або здібности пояснювати або розуміти заміри Божі. Щоби не отримати неналежного признання, Даниїл сказав до царя: „А мені відкрита ся тайна справа не через те, наче б був мудрійший за всіх живущих, а задля того, щоб цареві явним стало значінне.” Позаяк Даниїл представляв останок членів Христа в часі зараз перед Армагедоном, то певно, що се властиве виrozumіння боввана є дане для членів останка, щоби їх заохотити тепер до дальшої боротьби проти ворога. Се пророцтво було неможливо зрозуміти, аж поки Божі помазанники не дістали яснійшого видива двох організацій. Богу дякувати, що той властивий час уже прийшов.

ГОЛОВА

² В Даниїла 2:31,32 є сказано, що великий бовван був у незвичайному блиску, страшною подобиною і що голова його була з чистого золота, груди — з срібла, а черево його і бедра його — з міді. Бовван той був великий і страшний, тому що був проти Єгови і був образом цілковитого безправства. Бовван той представляв диявольську організацію, над котрою Сатана є головою. Цар вавилонський Новоходонозор мав сон. Він і його сон був ужитий щоби зробити образ в Біблії, в котрім є показана сатанська організація, котра мала бути відкрита в назначенім часі. Золото було дуже відповідним металом представити голову тої організації в часі її сотворення.

³ Універсальна організація Всемогущого Бога носить на собі ім'я Божої жени „Сион”. Єгова є „чоловіком” і Отцем, а „Сион” є матерю і женою з котрої родяться Божі насіння. Про Люцифера є написано: „Ти ж говорив в серцю своїму: Взійду аж на небо, над Божими зорями престол мій поставлю, й засяду на горі між богами, на краю півночі: Взійду на висоти хмарні,

рівнею тому зроблюсь, що Всевишнім зветься.” — Ісаї 14:15.

⁴ Що Сатана діпняв свого захланного бажання назначеного в пророцтві, то про се нема найменшого сумніву. Маючи організацію, він поставив збунтувати всі річі проти Бога, і поставити свій престіл на горі (в організації) між Божим творивом на краю півночі (в позиції, яку займає Єгова), і тоді сказав: „Рівнею тому зроблюсь, що Всевишнім зветься.” Бог дав Люциферові організацію, котру він зачав робити подібну до Єгової, однак уживав її для своїх грішних замірів проти Єгови. Бог Єгова дозволив йому йти його грішною дорогою, аж до назначеного часу, а тоді він мав бути скинутий до пекла, в глибіню преисподню. — Ісаї 14:15.

⁵ Сатана назвав свою організацію „Баб-іль”, що значить „ворота до бога”. Він певно, сим хотів сказати, що через його організацію дорога вела до почитання його, так як до Бога вела дорога через організацію Божу. Так і сталося; Сатана стався „богом сього світа” (2 Коринтян 4:3,4). Баб-іль або Вавилон є ім'я жінки Сатани, котра є символом його організації. Єгова назвав сю лиху організацію „Баб-ель”, що значить замішання. (1 Мой. 11:9) Між сими обома іменами є подібність, однак значіння їх ріжняться. Бог властиво назвав сю організацію Баб-ель, тому що вона зробила замішання між усіма племенами землі. Головно се було зроблено через диявольську релігію.

⁶ Початок сатанської організації на землі був зроблений через Нимрода. Місто яке він організував він назвав Вавилон, що є ім'я жени Сатани або його організації. Хотяй Вавилон був найперше зорганізований, то однак був аж третьою всесвітньою державою. Новоходонозор, будучи царем вавилонським в часі коли йому снівся сон, представляв Сатану, дійсного голову організації. (За детальним описом сатанської організації гляди в шестій голові, в книжці Пророцтво).

⁷ Звернувшись до Новоходонозора, царя вави-

лонського, Даниїл сказав: „Ти царю, — цар над царями, котрому Бог небесний дав царство, власть силу й славу.” (Дан. 2:37) Сі слова неможливо пристосувати особисто до Новоходонозора, хіба в образний спосіб. Се не правда, що Бог небесний дав Новоходонозорові всесвітнє царство, тому що вавилонська держава була сатанською організацією і уживана супроти Бога. Бог зробив Люцифера золотою головою організації, котру Він дав йому перед відступленням. Організація Люцифера, походячи від Бога, була символічно представлена через золото яко головою тої організації. Сей факт, що вона сталася опісля злого, не змінює початкового символу. Новоходонозор був земським царем або володарем, і видимим представителем Сатани, дійсного голови. Отже опис голови боввана як раз пасує до Сатани, яко „голову з золота”. Се що Новоходонозор зараз по сім поставив золотого боввана проти закону Божого, і приказав Божому вибраному народові поклонятися перед бовваном, доказує що Новоходонозор був сатанським представителем. (Дан. 3:1; 2 Мой. 20:3,4) Єгова відобрав був свою ласку від Ізраїля, тому що вони піддалися під вплив Диявола, і тепер Диявол стався універсальним володарем.

⁸ Новоходонозор був великим представителем Сатани, отже в фігуральний спосіб було сказано до нього: „Ти царю, — цар над царями.” Ізраїльтяни були невірні до своєї угоди і відпали від Бога до Сатани і тепер знайшлися під його організацією. Бог заявив, що сей стан буде тривати аж „прийде Той, що має власть” царювати. Отже правління Новоходонозора не було через уповажнення Бога. (Езекиїла 21:27) Новоходонозор не був представителем Єгови. Слова Павлові, „Усяка душа властям висшим нехай кориться; нема бо власті, коли не від Бога. Які ж є власті, від Бога вони настановлені”, були дуже часто мильно предстусовані. Сі слова ніяк не відносяться до сатанської організації. Павлові Слова мусіли відноситися виключно до Божої організації. Поганські держави не були настановлені Богом. Сатана був їх богом наперекір Єгови; і се попирають слова Ісуса й апостолів. — 2 Кор. 4:3,4; Йоана 12:31; 14:30.

⁹ Польові звіря й піднебесні птиці були піддані досконалому чоловіку Адамові. Від коли він був вигнаний з Едену, від тоді звіря польові стали дикими й показали духа диявольського. Очевидно, що се Диявол звернув їх проти чоловіка; і се пояснює чому хижі звіря й гади шукають знищити чоловіка. Першим представителем Сатани був Нимрод, котрого Сатана зробив великим мисливцем диких звірів і підніс його в очах людських висше чим Єгову. Сатана хотів, щоб люди вірували, що то Бог зробив ті звіря такими злими, і щоб через се люди проклинали Бо-

га. Нимрода він поставив яко великого оборонця людей проти сих диких звірів, а люди уважали його за більшого й кращого чим Єгову. (1 Мой. 10:9) Тому що польові звірі і птиці небесні були під владою Адама, а Адам був під опікою Люцифера, отже опис в Даниїла 2:38 і в Езекиїла 31:6 як раз пасує до Люцифера яко володаря світа.

¹⁰ Люцифер був тим золотим кубком в руках Єгови коли він був перший раз поставлений до „яду”. Той „кубок” назначив Люциферові дорожку якою він мав йти, але він узяв противний шлях, і для того той золотий кубок стався огидною річю. Згідно з сим є написано: „Золотий кубок був Вавилон у руці Господній, впиалась із його вся земля; народи пили з його й металась мов біснувати”. (Еремії 51:7) Люциферова організація, коли була установа Єговою, була добра, і для того є представлена через золоту голову. Та вона сталася злою; отже тепер названа Вавилоном, і ужита для напоення всіх народів вином з його кубка й через се люди сталися біснуватими.

¹¹ Продовжуючи далше, Даниїл каже: „Після тебе настане друге царство, менше за твоє, а за тим ще третє царство, мідяне, котре заволодіє широко над землею”. (Верш 39) Слово „після” не відноситься до часу, а радше до слабшого, або низшого степеня від Сатани в його організації. „Царство” тут відноситься до володіння. Князь в царстві є володарем, котрий підлягає під висшу власть. Сатана мав установити свою організацію о скільки можливо подібно до організації Єгови; але самий Сатана взяв висшу позицію, а під ним були менші князі або управителі.

¹² Пророцтво Даниїла говорить про невидимих управителів в сатанській організації під титулом „князь Персії” і „князь Греції”. (Дан. 10:13,20) Сі князі були так сильні, що Михаїл мусів йти на поміч ангелові, котрий був висланий з вісткою до Даниїла. Сі невидимі володарі або князі в сатанській організації є показані яко часті того страшного боввана; і як срібло або мідь є низші від золота, так той бовван показує низший чин власті по Люциферові в його великій організації, а не світові держави.

¹³ Аж до 1914 року Сатана сидів на „краю півночі”, де він установив свій престіл, з своїми заступниками. (Одк. 12:3-7) Сі заступники, показані під символом срібла, не мали прямої стичности з народами землі, але їх задача була надана над громадою злих ангелів, котрі були представлені через мідь. Очевидно, сі князі Греції й Персії мали більшу силу чим ангели, отже могли успішно стримати ангела в дорозі до Даниїла.

¹⁴ Завважмо, що в тринадцять дев'ять вершику, є сказано, що третє царство було мідяне, котре „заволодіє широко над землею.” Сі слова від-

носяться до третього чину, або мідяної кляси, і для того доказує, що безпосереднє правління над землею було під контролею сих злих ангелів, під керівництвом Сатани голови, і що се володіння було надане через його невидимих князів. Ісус відноситься до Сатани яко до князя сього світа, отже яко до головного над дияволами. (Йоана 14:30; Маттея 9:34; 12:24) В Його часах люди посідали демонів, котрих Він виганяв. (Маттея 9:32,33; 12:22) Ісус виразно сказав, що сі дияволи або злі духи не був самий Сатана, але що многи з сих злих ангелів були чинними на землі.

¹⁸ С: заключення о Даниїловім пророцтві с поперте словами Ісуса а дальше словами апостола, котрий каже: „Бо наша боротьба не з тілом і кровю, а з князівствами, і з властями і з миродержителями віка сього, з піднебесними духами злови.“ (Ефесян 6:12) Тут апостол показує, що сатанська невидима організація складається з князів (висших властей); з властей (нижших урядників) і миродержителів (злих ангелів). Сі три „шляхотні“ метали в пророцтві Даниїла описують три невидимі часті диявольської організації.

¹⁹ Як Божя організація часом є представлена через чоловіка, так диявольська організація була представлена через сього боввана. Ноги є підпорою чоловіка й носять його по землі й є кермою голови. В сім страшнім боввані є показано, що ноги були з заліза, і „як залізо розбиває й торощить усе, так і воно розбиває усе залізом дробить й торощить“. Ся часть боввана представляє світові держави, кожду одну із них, від Єгипту аж до теперішнього часу, і всі вони є сатанською організацією. Від Єгипту аж до тепер всі світові держави гнобили і торощили і розбивали людей. Історія народів на землі є написана людською кровю, несправедливо пролитою. Управителі гнобили, розбивали й торощили людей вживаючи до сього мілітарної сили. Пристосувати сей образ лише до римської імперії не годилось би з фактами. Пророцтво можна розуміти лише тоді, коли порівнювати його з добре знаними фактами.

²⁰ Ноги і пальці того боввана були почасті з заліза а почасті з глини. На сих ногах і пальцях спочивав бовван, котрий представляв диявольську організацію. Глина виглядає неначе камінь, і тому представляє гіпокрицтво. Видима часть диявольської організації складалась всякого часу з трох частей, а іменню: з релігії, політикерів і купців. Купці і політики формували мілітарну силу котрою розбивали й торощили людей; а релігійний елемент був гіпокритичною заслоною, котрою закривалась дійсна ціль правлючих сил. Релігія служила яко покривало і яко перший інструмент гіпокризії. У кожній дер-

жаві релігія була знарядом, щоби навчити людей, що володарі панували з ласки Божої.

²¹ В сім модернім часі ми бачимо, що так зване зорганізоване „Християнство“ є релігійним елементом правлючих держав на землі. Тут показалась ще більше проява гіпокризії чим деінде. Воно (Християнство) каже, що держави є правлені правом Божим і що Ліга Народів представляє Бога і його царство на землі. Дальше пророцтво говорить: „А що ти бачив ноги й пальці на ногах в одній часті з ганчарського черепа, а в часті з заліза, то царство буде розділене.“ — Верш 41.

²² „А що ти бачив залізо, змішане з ганчарською глиною, то се значить, що вони змішуються через насіння людське, але не зіллється обопільно, як залізо не зливається з глиною.“ (Верш 43) Головна ціль ворога Сатани все була відвертати людей від Єгови і тримати їх під контролею своєю. Він уживав політичні і торговельні елементи контролювати мілітарною силою і гнобити людей, а релігійний елемент до засліплювання і ошукування їх. Сі три елементи помішались між насіннями людськими, і хваляться, що вони є спасителями людей, і кажуть, що люди мусять підперати їх організацію, если хочуть жити. На ногах є десять пальців. Вони представляють всі народні Християнства в змові з їх отцем й головою, Диявогом, щоб тримати людей під своєю контролею.

²³ Сі подібні ошуканьці, представлені в ногах і пальцях, стараються покрити себе глиною, що значить, що вони закривають свої злі учинки і своїх союзників. Та як глина і залізо в дійсно-сті не зливається, так торговельні і політичні елементи не є привязані до своїх релігійних ошустів. Вони лише є знарядом підтримання диявольських плянів. Та Бог призначив, що вони не зіллється обопільно. Російський нарід уже зачав відриватися від них, і многи інших добрих людей по цілому світі тепер бачуть, що релігійні провідники є найбільші гіпокрити, яких ніколи ще не було на землі.

²⁴ Опісля Даниїл мав сон і видиво, у котрім він бачив часть сатанської організації під символом диких звірів; а той страшний бовван Новоходонозора був образом цілої сатанської організації, як видимої так і невидимої. Заледви чи можна сподіватися, щоби Господь відкрив правдиве значіння сього боввана аж поки не прийшов близький час на знищення його. Бог не перешкаджав сій диявольській організації, аж поки Він не посадив свого Царя на Його престолі.

²⁵ Після писання, Він був посадив Люцифера володіти, і нема ніде сказано в Біблії, щоби Богдесь відобрав власть від нього перед 1914 роком. Час його правління, на який йому було дозволено Єговою, прийшов до кінця. Він був скинутий з неба. Вирок є підписаний проти нього і

незадовго той вирок буде виконаний через цілковите знищення його організації, як видимої так і невидимої. Знаряд який Єгова вживає до своєї великої роботи є також відкритий в тім самім пророцтві.

КАМІНЬ

²² Єгова уживе „Каміння” до знищення сього величезного боввана, котрий представляв сатанську організацію. Тим Каменем буде Божий Екзекутор і Священник, Голова Божої організації. Їїмось був починиом Божого творива, і від того часу Він все був активним чинником в творенню всіх річей. Коли Люцифер згіршив свою організацію, Бог заявив свій замір вивести „насіння” потомство жени, або велику всесвітню організацію. Сатана мав своє насіння, до котрого прилучувалися його потомки. (Йоана 8:42-44) Та насіння „жени”, Сион, знищить Сатану й його насіння, котре походить від його жінки, Вавилону. Для того є написано: „Так як се ти бачив, що камінь одірваний був від гори не руками й подробив залізо, мідь, глину, срібло й золото, Великий Бог показав сим цареві, що буде опісля. Се певний сон, та й виклад його вірний.” (Верш 45) Если Сатана розумів то пророцтво, то се служило йому неначе повідомлення, як Бог знищить його злу організацію. Не диво, що Сатана старався всіма способами знищити Ісуса.

²⁴ Що значить, що „Камінь був одірваний від гори не руками”? „Гора представляє Божу всесвітню організацію. „Одірвати” значить вивести або випродувати щось нове. Се означає сотворити нову всесвітню організацію, представлену через „Камінь”, і що в сім ділі не треба буде рук нічиїх. Се діло мало бути виконане волею Божею. Єгова, заміривши раз щось вчинити, його ціль мусить бути виконана. Сатана не лише докорив Єгові, але він визвав його. Він твердив, що всі сотворіння покинуть Єгову під певними усливами, і що Єгова не може мати чоловіка на землі котрийби затримав правдиву вірність до Бога. Сатана заявив, що він може спричинити, що всякий чоловік буде проклинати Бога. Опис в Біблії про Йова є доказом сього. (Гл. Книгу Йова і пояснення в книжці Життя)

²⁵ Бог прийняв визов Сатани і замірив оправдати своє ім'я перед усіма сотворіннями. Він вибрав Ізраїльський нарід і zorganizував їх, щоб ними зробити образ своїх замірів і спосіб який він виконає їх. Та окрім кількох одиниць, той нарід геть пішов під контроль Сатани. Коли Бог взяв свою охоронну руку з Ізраїльського народу і дозволив їм йти під контроль Сатани, тоді Диявол стався богом цілого світа. В той самий час Бог заявив що прийде час, і Він після Того, що має власть володіти в праведності.

²⁶ Отже Єгова вислав свого любого Сина на землю. Ісус полишив все в небі, що Він посідав, в ключаючи свою силу і славу. Він взяв на себе

форму слуги, або так сказати стан чоловіка в неволі. Яко совершенний чоловік, Він відмовився від усього, що Він міг правно посідати. Він був виставлений на найострійші проби, які Сатана міг лише поставити йому. Ісус не посідав царства в часі, коли Сатана предложив йому царства сього світа на тій підставі, що він дасть їх Ісусу, если Він поклониться Сатані. Ісус відпер всяку спокусу Сатани і остав вірний в найострійших пробах. І тому що Він був вірний аж до смерті хрестної, Бог воскресив Його і вивисив Його по над усі імена, і дав йому первенство у всіх річах. — Колосян 1:18,19.

²⁷ Тепер Бог заявив свою ціль відобрати від Сатани те, що він мав, а дати тому (Христу) котрий не мав нічого. Ісус оголосив, що се правило відноситься до всіх, кому була дана відвічальність і хто занедбає виконати її вірно. (Маттея 25:29) Ісус умер убогий, не маючи навіть де своєї голови положити. Але тому що Він був вірний, Бог підніс його із смерті і заявив, що всі сили небесні поклоняться йому і що всяке коліно приклониться йому і всякий язик визнає що Він є Помазаником Єгови і великим Урядником Всемогущого. — Филипан 2:11.

²⁸ Отже „Камінь” се Божий помазаний Цар. (Езек. 21:27) Він є також представлений під іншими символами, як „хлоп'ятко, що має пасти всі народи жезлом залізним.” (Одк. 12:5) Той Камінь був відірваний від гори без помочи рук, що значить, що з Божої всесвітньої організації народиться хлоп'ятко з „Сиона”. (Ісаї 66:7,8) Він є Той, до котрого відносився пророк: „Жезлом залізним розібеш їх, як череповину поторошиш їх.” — Пс. 2:9.

²⁹ Бог Єгова виконав свої заміри і приготував своєму Сину город, або організацію, котрої Ісус Христос стався головою. Ся нова організація стала столицим містом всесвітньої організації Єгови. Символічно, вона називається „святий Єрусалим”. Се є Боже нове твориво і вершком діла його. Бог зробив золотою головою тої організації, котру то організацію Люцифер збунтував проти Єгови, і зробив з неї ворога Божого. Та Єгова тепер повідомляє, що Він зробив свого любого Сина Головою нової організації і одягнув його в божественну силу й власть, і се Він символічно представив через корону з чистого золота.

³⁰ Ся нова організація знищить ворогів Божих і буде вічною славою Його, яко ж написано: „Ти бо прийшов на зустріч йому з добром і благословенням: на голову його вложив щиро-золоту корону. Життя просив в тебе, ти дав йому довготу днів на всі часи і по віки. Велика слава його через спасення твое; царським сявом і красою окрасив його. Бо благословенне дав еси йому по віки; ти звеселив його перед лицем твоїм. Бо царь вповає на Господа, і по милості Все-

вишнього він не захитається. Рука твоя знайде всіх ворогів твоїх, твоя правиця досягне всіх ненавидячих тебе. Зробиш з них піч огнюною в час твого явлення; Господь обгорне їх гнівом своїм, і огонь пожере їх." — Псалма 21:3-9.

"Яко дальше оправдання свого імя й слова, Бог Єгова поставив перед людей нагоду доказати їх вірність і посвяту, і вірними побідниками дати велику честь і нагоду бути частию „святого города". Для того Він народив своїх синів і оправдав їх і предложив їм місце в своїм царстві. Ті, що відповідають на поклик і ходять дорогою праведности, сі є вибрані і помазані. Сі затримали свою непохитність до Єгови і тепер мусять остатися чистими і доказати свою цілковиту лояльність і вірність Богу. Сі були прийняті в угоду о царство, (Луки 22:28,29) і були названі „живими каменями", котрі будуються після совершенного взірця вибраного й дорогого Каміня. Если будуть вірні до смерті, сі сини Божі народяться яко діти з його жени, Сиону, і будуть частию царства або „святого народу". (1 Петра 2:3-10; Ісаї 66:8) Сі будуть частию святого города Єрусалиму, приготовленого для Ісуса Христа. Таких камінів буде 144,000. Вони розвивались і приготувались через дев'ятьнацять сот літ, тепер се число є майже наукинченню.

"Єгова через свого пророка каже: „Ось я складаю в основу камінь на Сионі, — камінь певний, угольний, великоцінний; та кріпко заложенний хто в його ввірує, той не застидається. І зроблю суд мірою, а справедливий — вагою, і, наче градом, спустошене буде втечесть лъжи, й води затоплять місце вашого сховку." — Ісаї 16:17.

"В часі заложення, той Камінь мусів бути випробуваний. Через три і пів роки Ісус виконував свою роботу на землі і уперся всім спокусам Сатани. При кінці місії Ісус в їхав в типічне місто Єрусалим і представив себе яко Цар. Се було заложення Каміння в мініятурі (в меншій мірі) (Маттея 21:1-11). Духовенство, котре мало контролю над релігійними людьми, відкинуло Ісуса як Царя і шукало погубити його. Вони отверто стали по стороні диявола-Сатани. Для них Ісус Христос стався „камінем спотикнення" і „скеля западі". Він їм виразно сказав, що вони були осередками всякої гіпокризії, а тоді додав: І відніметься од вас царство Боже, й дасть ся народові, що робити ме овочі його." Він навів їм пророцтво про Камінь, щоб вони знали, що вони відкидають Слово Боже.

"В 1914 році Ісус, за розпорядженням Єгови, взяв силу і зачав царювати яко Цар. По вигнанню Сатани з неба, Ісус в 1918 році прийшов до свого храму і зачав суд. Він був пробований два рази; раз на землі, а другий раз в небі в боротьбі з Дияволом, коли то Він скинув Диявола з неба. (Одк. 12:1-7) Прийшовши до храму,

Він представив себе яко правельний Цар землі всім тим, що називалися його іменем. Се було заложення головного углевого Каміня в цілости. Релігійні люди в теперішнім часі, а головню духовенство Християнства, або теперішні фари́сеї, відкинули Ісуса Христа яко Царя. Вони прилучилися з иншими членами диявольської організації і заснували Лігу Народів і злучилися отверто з диявольскою організацією, і для того вони впадуть. (Ісаїя 8:9-12) Христос є великий Суддя в храмі. Він зачав свій суд. Бог Єгова через Нього дає велике свідоцтво о правді, що є уподоблене до граду, котрий тепер відкриває всяку лож і гіпокрицтво, котре було так довго практиковане через голошених членів сатанської організації. Той Камінь цілковито і ясно є тепер відкритий.

"Тоді Даниїл виповів Божий присуд або вирок проти сього страшного боввана. В часі виконання вироку, той великий бовван мусить цілий істнувати і цілий бути знищений. Усі царства на землі а головню „Християнство" є представлені в ногах і пальцях того боввана. Той Камінь впав перше на ноги і покрушив цілу організацію Сатани, а велика заверуха рознесла його геть. Се значить, що ціла сатанська організація мусить бути цілковито знищена в Армагедоні. Сатанська організація, представлена через великий бовван, буде покрушена і місця не знайдеться по ній. (Даниїла 2:35). І так Вавилон, або сатанська організація, котрої Новоходонозор був символом і видимим володарем в часі сну, є показаний, що він цілковито впаде і ніколи вже більше не встане. Єгипет і Асирія, хотяй були світовими державами під кермою Сатани, будуть привернені в сім значінню, що їх люди отримають нагоду до життя; але Вавилон ніколи не буде привернений.

"Деякі коментарі пояснюють, що коли Камінь вдарив в ноги боввана то самий він виріс у велику гору і наповнив землю. Однак се не є властива думка. По знищенню сатанської організації доброчинність того царства буде поширена до всіх частий землі і наповнить землю життям, радістю і щастям.

"Люцифер був назначений Єговою на високу позицію бути сторожем землі і всіх річей, включаючи звірів польових і птиць піднебесних. Однак він був невірний Богу і зробив все твориво ворогами його. Тепер Христос стався правельним Царем землі, назначений Єговою. Його правління принесе всім послужним благословенства і справедливий буде установлена повсюди. Великий Князь миру установить мир між людьми як і між звірями. — Ісаї 9:6,7.

"Всі звіря польові і птиці піднебесні будуть дані в руки правельному Цареві. Все, що колись посідав Люцифер буде передане Тому, що має власть і є вірний Єгови. „І вчиню тоді вмову за-

для них із звірми польовими, з птацтвом під небом і всім тим, що човгає по землі; й закину луки та мечі й війну на землі, й дам їм жити безпечно." (Осії 2:18) „І вчиню з ними завіт мира та й повиганяю з землі хиже звірре, й будуть жити собі безпеч у степу й спати по гаях. Я дам їм і тим, що кругом гори моєї, благословення, й буду їм посилати дощ у свій час, — се будуть дощі благословення." (Езек. 34:25,26). Се даліше попирає заключення що той величезний бовван представляв сатанську цілу організацію, видиму і невидиму, і що все буде положено під ноги Христа.

30 Вершок своєї події вже приближився. Царі земні поставили себе проти Бога і проти Помазаника. Гордо визиваючи Бога, сі лихі володарі поступають мильною дорогою вперед. Єгова тепер починає ругатись з них. Його присуд проти кожної сатанської організації, включаючи царів й вельможів, є даний, і той вирок буде — смерть, в котрій вони всі будуть пов'язані залізними кайданами. Всі святі будуть мати часть в сім ділі на славу Божу. (Пс.149:5-9) Цілковита перемога Єгови над Його ворогами прийде нагло. Тепер народи хваляться своєю здібністю, що вони можуть завести вічно-триваючий мир на землі, і рівночасно приготують ще більшу смертельну зброю до війни. Вони кричать мир, мир, а мира нема, і в той час нагло прийде знищення їх. (1 Сол. 5:3) Се все є в повній гармонії з Новоходонозовим сном.

31 Підчас коли царі земні даліше гордо панують і хваляться, тоді пророцтво Даниїла даліше сповняється, а іменню: „А почасах тих царств, здвигне Бог небесний царство, котре повіки не розпадеться, та й се царство не перейде до другого народу; воно повалить і поторощить усі царства, а само стояти ме по віки вічні." (Верш. 44) Ось такими пророчими словами Даниїл описує царство Боже під правлінням Ісуса Христа, той святий город. Жадне самолюбне сотворіння не буде мати участі ані контролі над ним. Город той буде становити столицю або головне місто Його універсальної організації. Воно буде стояти по віки, і все в нім буде прославляти великого Творця.

32 Бог об'явив свій замір наперед всім тим, що люблять Його. Ніщо в світі не може перешкодити Йому у виконанні тогож. Господь Бог каже: „Я бо сказав — і доведу се до кінця; призначив — і здійсно." (Ісаї 46:11) Коли всі Його заміри будуть виконані, тоді Його слово буде оправдане. Тоді Він докаже, що Він є рівний і точний в справедливості, совершенний в муд-

рості, неограничений в силі, і цілковито несамолюбний, і що лише ті, що будуть в гармонії з Ним, отримають вічне життя. Всі тоді пізнають, що Він єдиний правдивий Бог, Всемогучий, Єгова, Всевишній. Найголовніша наука в Його Слові є Його царство, через що Його ім'я буде оправдане.

ПИТАННЯ ДО СТУДІЇ

1. Коли Єгова відкриває свої тайни? Кому? Кого представляв Даниїл? Яка лекція знаходиться в 30 верші в тій голові?
2. Для чого Новоходонозор і його сон були відповідні для Єгови зробити сей пророчий образ?
- 3,4. Наведи писання котре говорить про Люциферову захлапність. Опиши обставини які допомогли йому виконати його бажання.
- 5,6. Покажи як Люцифер зробив замішання своїми шутками і обманством від часу коли він мильно зачав уживати своєї влади.
- 7,8. Покажи чи Дан. 2:37 особисто відноситься до Новоходонозора.
9. Опиши чому Нимрод стався таким знатним.
10. Як Вавилон стався „кубком в руках Господа для напоєння народів?"
- 11-15. Поясни вирази (а) „після тебе", (б) „друге царство менше" (в) „третє царство" в Даниїла 2:39. Покажи, що се є в гармонії з Ефесян 6:12.
- 16-20. Що було показано в сім боввані через (а) „гомілки з заліза" (б) „ноги по часті залізні, по часті же глиняні"?
- 21-22. Яку зв'яз має сей бовван із чотирма звірами, котрі Даниїл бачив у видінні?
23. Хто був тим каменем, що в дарив в боввана? Яку зв'яз сей камінь має з Божою женою, Спеном?
- 24,25. Що означають слова: „Камінь відірвався від гори без помочи рук?"
- 26-28. Опиши напрям, який Ісус взяв через що Він стався Каменем, котрий поторощить боввана.
- 29,30. Покажи сповнення пророцтва: „На голову його вложив щиро-золотую корону". Пристосує Псалму 21:5-9.
31. Як інші „живі каміня" будуть після візря „Того Каміня"?
- 32-34. Як „Той Камінь" був положений в Сионі? Що значить вираз „випробуваний камінь"? Покажи сповнення Ісаї 28:17.
- 35,36. Опиши сповнення Даниїла 2:35.
- 37,38. Як звіря польові і птиці небесні будуть дотикнені через установлення царства Єгови?
- 39,40. Що означає вираз в Псалмі 149:9, „Така слава для всіх угодників Його? Як сповнення пророцтва Даниїлового 2:44 вийде на оправдання імя Єгови?

Ідеальне Правительство

(Промова через радіо, 15 хвилин)

ІДЕАЛЬНЕ правительство є то чиясь уява со-
вершеного правительства. Але скільки є
одиниць стільки майже є ідеалів. Причина тої роз-
маїтості лежить в тім, що всі люди є самолюбні і
їх погляди є закрашені самолюбними інтереса-
ми, котрі є дорогі і близькі для них. Отже ба-
чимо, що самолюбні люди не можуть мати влас-
тивного погляду про совершенне правительство,
тому що вони не можуть властиво думати про
справи других.

Чиєсь уявлення совершенного правительства
можемо зрозуміти, коли завважаємо за якою
формою правительства та одиниця агетує, ви-
бирає, підтримує або признає своїм голосом. І-
сус показав сей принцип судження, коли сказав:
„По овочах їх пізнаєте їх”.

Пристусовуючи сей принцип, можемо зараз
бачити, що для мілітарних людей ідеальне пра-
вительство є то, котре контролює людей війсь-
ковою силою. Ідеальне правительство для бага-
терів є то, котре признає капітал яко военний
чинник в краю і запевняє великі доходи на вло-
женім капіталі. Ідеальне правительство для ро-
бітників є то, котре признає робітників яко го-
ловний чинник. Знову релігійні люди уявляють
собі, що Бог назначив їх контролювати людсь-
кими почуваннями, тому і вони стараються у-
плинути на правительство в тім напрямі.

В додатку до сього дехто вважає за ідеальне
правительство то, котре стоїть за високою цю-
вою тарифою. Також є соціалістичні і комуні-
стичні ідеали. Промисловці люблять свої ідеали;
знову паниці свої а тверезі свої ідеали; окрім
сих є пацифісти, монархісти, фасісти, суфражис-
тки, і много інших, котрих є забагато тут вчис-
лювати. Всі вони мають інші поняття о ідеаль-
нім правительстві.

Однак тут треба завважити, що всі ці „ідеаль-
ні” правительства є встановлені на підставі мілітар-
ної сили, або на підставі сильної руки законо-
давчого тіла, котрої то сили вони уживають що-
би примусити певну класу людей піддати ся ди-
тактурі іншої класи. Чинячи се, вони ігнору-
ють рівністю людей і фундаментальним правом
і привилеєм для кожної особи. Ті що є в силі
уважають себе за висшу класу і приписують со-
бі право панувати над другими, і дуже часто го-
лосять се право досить одважно.

Вони забувають на слова апостола Павла, кот-
рий каже, що „Бог сотворив світ і все в йому,
сей неба і землі Господь... і зробив з однієї
крови весь рід чоловічий, щоб жили на всему
лиці землі.” (Діян. 17:24-26) Вони не добачу-
ють факту, що Бог дав Адамові царство над ри-
бами морськими і птицями піднебесними, і над

польовими звірами, і над всім, що повзається по
землі, а не царство над його ближнім, і тому жад-
ний чоловік не має права до такого царства. Бог
сотворив чоловіка і дав йому вільну волю, і він
мусить дати рахунок перед Богом за сю вільну
волю, а не перед жадним чоловіком.

Тут власне прогибіційний закон можна крити-
кувати. Пити надмірно вино є гріхом бо се при-
носить шкоду собі і другому, але Бог не дав жа-
дному чоловіку власть розказувати іншому що
вони мають пити або що їсти або в що удыга-
тися. Правительство, котре править силою не є
ідеальним правительством, і позаяк люди є са-
молюбні яко наслідок гріху і смерті, для того
се є не можливо для них установити ідеальне
або совершенне правительство, ані навіть подіб-
не до нього.

Ідеальне правительство є то, під чім правлін-
ням всі горожани є вільні і рівні; де справедли-
вість, свобода і вільне слово і збирання є запев-
нені; де кождий чоловік є охоронений і його
права, і ніхто не старається відобрати сих прав.
Лише совершенне правительство може бути іде-
альним правительством для чесних одиниць, кот-
рі люблять ближнього і справедливість.

Після Біблії, то таке правительство Єгова уста-
новить на землі. Христос буде Божим предста-
вителем на престолі, і буде царювати по прав-
ді. То царство буде тривати тисяч років. (Од-
криття 20:6) Писання дуже багато говорить про
користи які приносить те правительство. Щоби
установити таке правительство на землі, то тре-
ба перше знищити інші самолюбні правитель-
ства; отже в Даниїла 2:44 читаємо: „А по часах
тих царств здвигне Бог небесне царство, котре
повіки не розпадеться, та й се царство не перей-
де до другого народу; воно повалить і поторо-
щить усі царства, а само стояти ме повіки вічні.”
Знову в 1 Корин. 15:25-28 читаємо про се пра-
вительство під правлінням Христа, так: „Мусить
бо Він царювати, доки положить усіх ворогів
під ноги Його. Останний ворог зруйнується —
смерть. Колиж упокориться Йому все, тоді
і сам Син упокориться Тому, хто впокорив Йо-
му все, щоб був усе у всьому.”

Нове правительство, буде всесвітнім пра-
вительством, замість многих і розмаїтих уря-
дів які ми маємо тепер, котрі все старають-
ся використати одні з других. З одним прави-
тельством на світі, прийде мир, тому що не буде
другого самолюбного правительства провадити
війну. Всі питання такі, як вільна торгівля, та-
риффи цла, і всякі спори про міжнародні границі
устануть; і тоді не треба буде сторожів та полі-
ції на границях, ані паспортів і неприємностей

та коштів в подорожованню. В тім царстві завтає мир, тому що всі міжнародні непорозуміння зникнуть. Многі інші досадні питання, котрі були продуктом самолюбних інтересів, зникнуть на віки, тому що то правительсто буде управляти народом по правді.

Тут ми наводимо кілька із многих текстів, котрі указують які користи принесе то ідеальне правительство Бога Єгови.

В Ісаї 9:6-9 ми читаємо: „Бо хлопятко народилось нам — син даний нам; власть на раменах його. . . . царству його й миру його не буде границь.” Що за'взнесла думка міститься в сих словах „не буде границь” миру в його царстві!

Знову в Ісаї 2:4 читаємо: „І судити ме Він народи і карати ме многих людей; і перероблять мечі свої на леміші, а списи свої на серпи, й не буде народ на народ меча підіймати, та й не буде більше вчитись воювати.” І так буде осуни́не одно найбільше прокляття, яке плямило сю зелену Божу землю.

Ще Дальше в Псалмі 7:1-4 читаємо про те царство: „Боже Суд твій дай цареві, . . . нехай судить народи по справедливості, і бідних твоїх по правді. Нехай він судить правду пригнобленим людям; нехай спасе дітей бідолашного, а гнобителя нехай він розтопче.” „Розтопче гнобителя” значить кінець війни, визиску, підкупів, зіпсуттю, дорожнечі, високим податкам, і. т.д. Ані не треба буде тоді платити за патенти три або чотири рази більше як вони варта. Тоді прийде кінець всім патентам; бо се не е по справедливому щоб чоловік патентував якусь ідею, котрої автором був Бог, і тоді брати кілька-кратну ціну від свого ближнього, коли Бог замірив дати всі благословеньства даром.

То царство не лише визволить людей з під самолюбства, котре контролює їх, але воно принесе невимовні багатства благословеньств. Бог казав до Авраама в 1 Мойс. 22:18: „І благословляться в потомстві твоєму всі народи землі.” Много століть пізнійше Павло пояснив, що то насіння Авраама е Христос; отже благословеньство для всіх народів прийде через царство Христове. (Галат 3:16) Декотрі із сих благословеньств е згадані в Одкриттю 21:4, про котрі читаємо: „І обітре Бог усяку сльозу з очей їх; і смерти біль-

ше не буде; ані смутку, ані крику ані труду не буде вже; перше бо минуло.”

Згідно з словами Павла, пророк Божий писав: „Ніхто з осадників не скаже „я не здужаю.” (Ісаї 33:24) Знову в Ісаї 35:5,6 читаємо: „Тоді прозрять очі сліпих, і уші в глухих відтворяться. Тоді хромий підскочить, як олень, а в німого язык піснею озветься; бо проторкнуться в пустинні води, й в степу — потоки.”

Тепер зберім декотрі благословеньства сього нового правительства. Коли самолюбство, гнет, несправедливість, визиск, і війни прийдуть до кінця, тоді закінчуться деградація і біднота, гук канонів, трійливі гази і плинний вогонь. Коли хороби і смерть скінчуться, тоді прийде кінець терпінням, докторам, шпиталям, домам божевіля, домам для убогих, іституціям милостині, „червоному хресті”, санітаріям, і иншим приютам для здоровля. Та понад усе инше Писання запевняє нас, що мертві вийдуть з гробів і будуть благословенні сим Божим ідеальним правительством.

В Йоана 5:28,29 читаємо, що Ісус сказав: „Прийде бо час, що в гробах почують голос Його, і повиходять: котрі добро робили в воскресенні життя, а котрі зло робили, в воскресенні суду.”

При кінці тисяч років, коли то царство обдарить благословеньствами усіх людей, тоді обставини на землі будуть цілковито змінені. „Бо земля сповниться тими, що спізнали славу Господню, як води наповнюють море.” (Аввакума 2:14) Тоді сповниться пророцтво в Псалмі 85:10: „Стрінулася ласка і правда; справедливість і мир поцілувались.” В той час ввесь рід людський буде співати: „Слава Богу на вишинах і добра воля між людьми.”

І так Боже ідеальне правительсто приверне людству то, що Адам стратив в городі Еден, а іменно, ласку Божу і право до життя на землі із всіма благословеньствами, котрі е так конечні для вигоди і щастя кожного чоловіка. Сі благословеньства будуть вічно триваючі для цілого роду, тому що всі злі бунтівники і злочинці будуть знищені другою смертю. В пророцтві Наума 1:9 Бог запевнив, що „лихо вже не повториться.

Інтересний Лист

ПЕРЕПОВНЕНА РАДІСТЮ

Дорогий Брате Гутерфорд:

Моїми словами я не годна висказати радість яку я маю, читаючи Вартону Башту або Золотий Вік, а головне сю останню Башту, котра була так незми́ интересно і поучаюча. Коли я читав її те моє серце е переповнене радістю. Я е преміріником Вартової Башти від року 1909, а Золотого Віку від року 1922.

Я би бажала вручити їх в руки кожного з них а ся естріаю. Се бо е то, чего світ потребує.

Я вже маю вісімдесять і два роки, але що Іду байсалими і богате разів Іду по чотирнайцять і лятнайцять миль від дому в працю Господню. Я дякую Господеві за таких людей як ти і Брат Ресель. Моя молитва е, щоби Небесний Отець тебе підкріплював і тремав вірним в твої щоденні праці.

Бара Деннир, Каліфорнія.

Ви ж Тіло Христове

(Виклад через радіо на 30 хвилин)

ІМЯ „Христове” значить „Помазанник. Дуже мало людей знає про інше тіло Христове окрім тіла Ісусового, котре було розп'яте на хресті. Многі люди думають, що Ісус тепер має то саме тіло в небі, котре він мав на хресті з отвореними і незагоєними ранами, неначе б се була велика честь для Ісуса мати таке людське тіло з тими всіма страшенними ранами. Однак, св. Письмо ніде не каже, що Ісус узяв своє людське тіло до неба, щоби явитись в нім перед лицем Божим. Після писання, то така річ є неможлива. В 1 Коринтян 15:50 є сказано, що тіло і кров царства Божого наслідити не може.”

Ісус є великим священником Божим, котрого прообразом був Арон, перший священник жидівський. (Жидів 5:1-5) Арон робив примирення за Жидів раз в рік. В той час він заколював тельця як жертву; але він не брав тіла або мяса з тельця до святая святих, щоб з ним явитись перед Господом. Він лише брав кров з звірат в посудину, приносив її до святая святих і кропив нею віко благальні і сим чином робив вблагання за гріхи. Зробивши се, Він знову виходив і заколював козла без скаси, котрий був вибраний яко „козел Господень” через кинення жереба. Але й з сього Господнього козла Арон не брав тіла ані костий і не ніс до святая святих. Він брав лише кров з того козла і кропив віко вблагальні в подібний спосіб, як се він робив з кровю тельця. А щодо тіла тельця і козла, то певна частина з них була спалена на жертвнику перед святинєю, а решта тіла було спалене вогнем поза табором жидівським.

Вартість усякого живого тіла є в струї крові. Самий Божий закон, який є записаний в 3 Мойсея 17:11, говорить ось що: „Бо в крові душа тіла, і призначив я її для жертвника, щоб роблено покаяння за душі ваші; кров бо се, що чинить покаяння за душу.” Задля ської причини Жидам було заборонено їсти або пити кров. Знову в листі до Жидів 9:22 є сказано: „А мало не все кровю очищається, і без пролиття крові не буває оставлення гріхів.” Отже, первосвященник кроплячи кровю віко вблагальні робив пророчий образ на Ісуса Христа, яко священника Божого, що Він не візьме свого тіла з мяса до неба з собою; але через свою смерть на хресті, праведний за неправедних, дає своє тіло яко хліб для світа. (Йоана 6:51) Се було представлене через забиття тельця і падіння його частей на жертвнику а решта поза табором.

Ісус пожертвував свою людську природу раз навсе. В своїм воскресенні Він не встав в тілі людським яко духовна істота до Божої природи.

Апостол Петро ясно показує, що „Ісус умер по тілу, но воскрес по душі.” (1 Петра 3:18) Се також показує, чому сорок день по Його воскресенні Ісус був невидимим для учеників, а в кількох случаях творив собі тіло, і так говорив і їв з учениками. Що найменше у двох случаях Він сотворив собі тіло подібне до того, що було розп'яте, щоби сим чином осунути сумнів своїх учеників, що він був Ісус. Але у всіх інших случаях Ісус являвся в такому тілі, в якому Його ученики не могли пізнати, і для того Він мусів дати себе пізнати способом свого говорення, або якимсь іншим способом. Се Він робив, щоби доказати ученикам, що Він був живий і що Він був той самий Ісус, але тепер не в людським тілі. Спосіб Ісусового появилення своїм ученикам був такий самий як в Старім Завіті являлись ангели в людських тілах, котрі говорили ба навіть їли з людьми.

Щодо буквального тіла в котрім Господь був розп'ятий, то можна сказати так багато: Бог в чудний спосіб розпустив Його в порошок, щоб святий Його не бачив зотління. (Діян. 2:22-23) Для мудрої причини Бог не заховав сього тіла в місці деб хтось з людей одвідував його. Коли ми подумуємо про різні випхані святі, котрим поклонилися селяни в „Святій Росції”, або коли подумати про всі війни, які провадилися за так звані „святі” місця і будинки в Палестині, то ми можемо бачити Божу мисль в розпорядженні щодо Ісусового тіла; але як Бог заховав то тіло, про то нам не відкрито, ані нам не треба знати.

Писання запевняють нас, що Ісус не воскрес ані не вознісся на небо в людським тілі, так як жидівський священник не брав тіла з тельця до святая святих, а лише брав з собою кров. Позаяк Божий закон каже, що кров представляє життя, т.е. то, що робить вблагання за гріхи: то виходить, що Ісус не воскрес в людським тілі і не взяв його з собою до неба, але взяв то, що було представлене через кров, себто ціну совершенного життя. Ся ціну Він міг взяти з собою до неба і явитись перед лицем Божим і вблагати за гріхи людські, і се, що Ісус зробив. З тої точки многі писання стають зрозумілими для нас, як наприклад сі: „Знаючи, що нетлінним сріблом або золотом викупились од марного життя вашого, ... по дорожній кровю Христа, як не порочного і чистого агця;” і „Йому милоючому нас, і обмившому нас від гріхів наших в крові своїй.” — 1 Петра 1:19; Одк. 1:5.

Справді, цілий рід людський повинен радуватися, що Ісус не взяв назад своєї людської на-

тури. Бо ціна людського життя може бути вжита яко офіра за гріх, і через се отворилась для людей дорога назад до гармонії з Богом, через що вони будуть могли отримати неоцінений дар — людське життя в совершеннім стані. Отже завважте, що Ісус не є бог-чоловік або чоловік-бог в небі; але Він тепер є вивисшений по над усяке тіло і кров, і навіть висше чим ангели, бо Він тепер є божественний і безсмертний, „будучи сяєвом слави і образом Його.“ — Жидів 1:3.

Кращий цар чим прославлений Ісус не міг бути назначений царювати над родом людським; і нікому іншому, лише тому що умер за рід людський, Бог дав честь установити совершенне правительство на землі, і благословити наш умираючий рід миром, звершеним щастям і безкоштовним життям, яко людських дітей Божих. Ісус є помазаний Богом бути для людей невидимим Царем! Нехайже люди усюди витають Його!

А тепер зрозумійте тайну яка має бути ясна для всіх. Цілий той час, коли прославлений Ісус був в небі по правниці в Бога, писання каже, що тіло Христове було живе і активне на нашій землі. Отже „тіло Христа“ не відноситься до тіла Ісуса, котре було розп'яте на хресті. Бог ужив апостола Павла, щоб пояснити нам „тайну закрити од віків і од родів, тепер же обявлену Його святим.“ (Колосян 1:2; Ефесян 3:4-9) Павло зачисляв себе до найбільших грішників занім він стався Християнином; його ім'я тоді було Савло. Одного разу Савло їхав з Єрусалиму до Дамаску переслідувати Християн в Сирії. Біблія описує про се так: „Ідучи ж був близько Дамаску, аж ось осіяло його світло з неба, і, впадши на землю, чув голос, глаголючий йому: Савле, Савле, чого мене гонеш? Каже ж: Хто еси Господи? Господь же рече: Я Ісус, котрого ти гониш. Трудно тобі проти рожна прати (упиратись). І затрусившись і стуманівши, каже: Господи, що хочеш, щоб робив я? А Господь до нього: Устань, та йди в город; і скажуть ся тобі, що маєш робити.“ — Діян. 9:3-6.

Се мусіло здивувати Савла, коли він довідався, що він переслідує Ісуса. Бо як можна було переслідувати Ісуса, коли Ісус не був чоловіком на землі, а був невидимим небесним іством, котрого тіло було так ясне, що, коли Павло побачив його, осліп на три дні? Так, Ісус був в небі і жадний чоловік не міг досягнути Його і переслідувати, але члени Його тіла, себто то містичне тіло Христа, було тут на землі. Савло переслідував членів тіла Христового, котрі були на землі, отже чинячи се, він переслідував Ісуса.

Отже хто або що є тіло Христа? В листі до Ефесян 1:20-23 апостол пише, що Бог, воскресив Його з мертвих і посадив по правниці в себе на небесах, вище всякого імени, названого не тільки в сьому віку, та й у будучому, і все покоровив під ноги Його, й дав Його яко голову над

усім у церкві, котра єсть тіло Його, повня Того, хто сповняє все у всьому.“ Далше в листі до 1 Корин. 1:2 Павло каже: „Церкві Божій в Коринті, освяченим в Ісусі Христі, покликаним святым“; а в дванадцятій голові в сім листі він каже до Християн: „Ви ж тіло Христове і члени від части (з особна)“. Аж тепер ми знайшли! Правдива церква Божа є „тіло Христове“, і всякий правдивий Християнин є членом того тіла, навіть коли він є на землі чоловіком.

„Христос“ в Біблії не є одна особа, не лише Ісус, а багато осіб. В Слові Божім говориться про се виразно: „Як бо тіло одно, а членів має багато, всі ж одного тіла, хоч багато їх, а одно тіло, так і Христос.“ Далше в тій самій голові, члени тіла Христового є уподоблені до членів нашого людського тіла: „І коли терпить оден член, терплять з ним усі члени; а коли славиться один член, радуються з ним усі члени.“ Отже коли Савол переслідував членів тіла Христового, то, Ісус, Голова того тіла, терпів з решта членами Його.

Подібними словами апостол пише до Римлян 12:4,5: „Бо яко ж в одному тілі маємо багато членів, усі ж члени мають не одно діло, так і ми — одно тіло в Христі, по одному ж, один члени.“ Знову про Ісуса є написано в Колосян 1:18: „І Він голова тілу і церкві, Він початок, перворідень з мертвих, щоб у всьому Йому передувати.“ Позаяк Ісус є Голова членів, церкви, щоб Йому бути у всіх перворідень, то виходить, що ніхто не міг бути Християнином ані членом правдивої Божої церкви занім прийшов Ісус. — 1 Петра 1:9-12.

Тіло Христове зачало існувати в день Пятидесятниці, т. є десять день по воскресенню Ісуса. Там Бог помазав їх своїм духом, і від тоді вони зачали проповідувати радісну новину спасення через Ісусову смерть в Його приході. Се помазання святим духом було їх назначення проповідувати. Бог не наставив клеру, щоб він панував над рештою його церкви, ані Він не назначив кляси, котра мала обмежити собі право проповідувати. Бог виляв свого духа на всяке тіло. (Йоїла 2:28,29; Діян. 2:16-18), і так всі члени церкви або тіла Христового були назначені Богом (а не чоловіком) проповідувати Його Слово правди. „Та Господь знає своїх“; Він знає, котрі дійсно посвятились Йому через Ісуса Христа, а тоді Він приймає їх через сплодження їх своїм духом як своїх дітей. Сих дітей Він приймає йти слідами Ісуса і бути свідками для Бога і голосити радісну новину о досконалім правительстві для всього терплячого роду, котре то правительство буде спочивати на ременах Ісуса в Його другім приході. Хто з Його відповість на поклик, такого Він вибирає і помазує св. духом на посла для Христа і велить йому проповідувати.

Грецьке слово „Христос” значить „помазанник”. Еврейське слово „Месія” означає те саме, що Христос. Імя „Християнин” (Діян. 11:26) відносилось до Ісусових учеників, і значить той, що належить до помазанника. Отже всякий, що вважає себе за Християнина повинен розслідувати себе, як апостол написав (в 2 Корн. 13:5), і приглянутися чи він справді є Християнином. Не дайте себе даліше обманювати про сю так велику важну справу. Лише діти Божі, помазані і споджені святим духом, а не чоловіком, є в повнім значінню того слова Християнами, отже членами Христа. Написано є: „Усі бо ви сини Божі вірою в Ісуса Христа. Скільки бо вас у Христа хрестились, у Христа одяглися.” Бо одним духом усі ми в одно тіло хрестились, чи то Жиди, чи Греки, чи невольники, чи вільні, і всі одним Духом наповнені.” — Галат 3:26-28; 1 Коринтян 12:13,14. *Християнин, Первінці*

Ісус був першим членом Христа, отже був його Головою. По своїм хрещенню в Йордані і за ним Він зачав публично проповідувати євангелію царства небесного, Він був помазаний св. Духом. Через се помазання Він стався Христом, або Помазанником. Він не отримав свого назначення проповідувати царство від жидівського священника, ані від жадного релігійного провідника в тім часі. Що його назначення не було через положення людських рук, то про се Він самий пояснив в синагодзі в Назаретах. Відносячись до Іса. 61:1,2, він сказав: „Дух Господень на мені, котрого ради наставив мене; благовістити вбогим післяв мене, сціляти розбитих серцем, проповідувати полоняним визвід і сліпим прозрінне, випускати замучених на волю, проповідувати рік Господень приятний.” — Луки 4:17-19.

Бог помазав Ісуса проповідувати і бути його свідком. Отже жадний чоловік не мав власти приказати Ісусу заперти уста, тому що жадний чоловік не має більшої власти чим Божий Помазанник. Незмігши настрашити Ісуса заперти уста, вороги Господні заапельювали до правительствених властей. Релігійна свобода для них немала жадного значіння. Їх позиція як священники і релігійні проповідники і їх повага була в небезпеці, бо Ісус своєю наукою знищив їх силу і вплив над людьми. Отже вони затвердили свої серця, і поведи Ісуса на Голготу на хрест, і лише таким способом замкнули уста йому!

Здавалось, що вороги Ісуса нарешті змогли застановити проповідування Ісуса і його учеників; але ось прийшов день п'ятидесятниці, і святий дух був вилятий. Вірні ученики були охрещені в тіло Христа через отримання помазання св. духа; і будучи вповажені, вони отримали свої уста і проповідували радісну новину царства Божого. Ся сама релігійна банда, що убила Ісуса, тепер знову старалась заперти уста чле-

нам тіла Христового. Але їм не вдалось. Чому?

Ісус виразно приказав своїм послідователям проповідувати по сім, як вони отримують духа з виш, тому вони мусіли бути послужні приказові Ісуса хочайби весь світ був противився їм. Але чи не мусіли ці ученики, з котрих декотрі були рибачами, дістати перше свідцтво від релігійних семінарий і рукоположення від тодішніх теологів, занім вони могли йти проповідувати? Ні! вони знали, що не релігійні проповідарі роблять дійсних проповідників для Бога. Ані навіть положення рук апостолів не робило нікого проповідником, а лише помазання святим Божим духом.

Бог не потребує жадного чоловіка ані жадної групи чоловіків, щоб вони висвячували для нього проповідників. Бог самий вибирає їх. Се є захвальство зі сторони чоловіка висвячувати для Бога проповідників. Рівнож є се захвальством зі сторони людської заборонювати маючим Боже помазання проповідувати тому що вони не були навчені в релігійних людських школах і не були висвячені ними. Се є всім явна річ, що нині є люди висвячені через представителів Християнства, котрі то висвячені не вірують в персонального Бога ані в Христа ані в його чуда ані в неомилність Біблії, а замість того вчать і оперують теорію еволюції і висшу критику. Чи Бог одобрює таке висвячення? Самі відповідайте!

Павло виразно писав до Коринтян, що він не висвячував Богові провідників: „Той же, що утверджує нас із вами у Христі й намастив нас — Бог.” (2 Кор. 1:21) І Любий апостол Йоан, пишучи до Християнів, каже: „І ви помазання маєте від святого, і знаєте се”. (1 Йоана 2:20) Отже кождий Християнин отримав те саме помазання, що Ісус, Голова тіла. В Помазанню Аарона, жидівського священника, святий олій був вилитий на голову, котрий стекав по бороді на шию і на карк і сим чином олій стикав аж на його тіло. Се було образом як помазання прийшло на Ісуса, голову тіла Христового, і як воно сходило на різних учеників в Пятидесятницю, і як ученики сталися членами тіла Христового. Рівнож, всі інші, що пішли тою дорогою назначеною в Слові Божім, були охрещені в тілі Христа, і сим способом помазання Боже заходить на них від Ісуса, Голови помазаного. — Пс. 133:1,2.

Всі вірні своєму помазанню будуть чинити так, як Ісус чинив і не будуть вмішуватися в справи цього світа, але будуть проповідувати царство Боже і будуть свідками і муть боронити імя Бога Єгови. Вони не будуть дбати що люди будуть думати про них або казати. Ці вірні Християни привiali своє помазання від Бога і їх повинність є проповідувати вість о надходячим царстві Божім. Лише смерть може стримати їх від сповнення своєї задачі.

Як людське тіло має певне число членів, так і

тіло Христа. Після книжки Одкриття, то Бог призначив 144,000 членів тіла Христового. (Одкриття 7:4; 14:1) Сі члени мають статися співнаслідниками з Ісусом їх Головою в царстві небеснім, і мають царювати з ним як священники і царювати з ним тисяч років, і будуть благословити всі племена землі як живих так і мертвих. Як царі так і священники жидівські були помазані, і се було образом на Ісуса і Його послідователів що вони будуть займати два уряди. (Одна із головних причин чому царство Боже не було установлене зараз по вознесенню Ісуса і затрималось аж до кінця Християнської доби, була ся, що Бог відложив сей період часу на поклонання і вибрання з між людей членів тіла Христового, котрі будуть царювати з Ним).

Пророцтва і всі осторонні свідоцтва в світі показують, що ми прийшли до кінця християнської ери, і що повне число членів тіла Христового вже майже є вибрані. Отже останні члени того помазаного тіла є тепер на землі. Вони також є помазані Богом проповідувати. Для тої то причини по закінченню війни, слідуючі слова Ісуса зачилися сповняти: „І проповідувати меться євангелія царства по всій вселенній на свідкування всім народам; і тоді прийде кінець.” Ісус і Його ученики ходили від міста до міста, від краю до краю, і по домах і проповідували: царство небесне наближилось, покайтесь, і віруйте в євангелію! Так і останні члени Божої помазаної громади проголошують царство через радію, і йдучи від дому до дому і доручують

людям книжки і панфлети, котрі містять в собі радісну новину о царстві Божім, що воно вже дійсно близько з своїми многими благословенствами навіть для мертвих котрі в своїм часі будуть збуджені з гробу. Если хтось з сих прийде до ваших дверей то прийміть їх ласкаво, памятаючи на слова Ісусові: „Скільки раз ви чинили се одному з сих братів моїх найменших, мені чинили.” (Маттея 25:40) Що ви вчините для членів Христа, то ви чините для Ісуса Голови того тіла.

Если хтось противиться сій роботі несення вістки о царстві Божім від дому до дому, і перешкадає її, то можемо бути певні, що такий, хотяй може бути чоловіком релігійним, не є вірний Богу і ніколи не був помазаний Богом, хотяй може був висвячений людьми. Такі відбивають ключі знання і перешкаджають людям увійти в ті ласки, які царство Боже має для нашого роду. До тих, що стараються стримати вірних Божих свідків, Господнє Слово каже: „Недотиркайтесь моїх помазаників, і не творіть злого пророкам моїм!” (Псалма 105:15) Прийшов найвищий час для людей звернути увагу на слова Ісуса, котрі сповнилися при кінці сьогі християнської доби: „Сповнився час, і наближилось царство Боже. Покайтесь і віруйте в євангелію.” (Марка 1:15) Але до сих членів тіла Христового, що є послужні і радісно голосять правду людям, Ісус, Голова Христового тіла, каже: „Будь вірний аж до смерті, а я дам тобі вінець життя.” — Одкриття 2:10.

Питання і Відповіді

(З Золотого Віку)

ПИТАННЯ: Чи не був Бог несправедливий коли Він засудив Адама на смерть за такий маленький переступ що він зів наказаний овоч? І також тому що се був перший Адамів переступ?

ВІДПОВІДЬ: Дуже мало людей розуміє величезний злочин, який поповнив Адам. Застановляючись над його злочином ми є нахилені порівнювати його переступ з переступами людей в нашій часі. Але се не властивий погляд. Адам був досконалий чоловік, з досконалим умом і здібностями; а тим більше він знав чого Бог вимагав від нього. В 1 Тим. 2:14 читаємо, що „Адама не зведено.” Адам був совершенний на образ Божий, і для того мав повну контролю над собою. Се значить, що він мав силу відперти всякі спокуси які приходили до нього.

Отже він був вповні відвічальний за свій чин, і тому для нього не було жадного вибачення. Еслиб була вимівка, то певно що справедливисть булаб вимагала меншої кари. Його гріх був

добровільний, який вийшов з лихого серця, тому що він дозволив самолюбству увійти в серце своє. Своім чином він зрадив свого Сотворителя і Добродія. Позволивши самолюбству увійти в серце, він стратив всяке почуття відвічальности до свого Сотворителя.

Зогляду на факт, що всі Адамові потомки народились в грісі, тому всі прийшли на світ з зіпсутим умом, несовершенним розсудком і несовершенною волею; вони наслідили внутрішній потяг до гріху; прийшли на світ з самолюбством, заздрістю і під контролею злості і упередження. Декотрі менше а декотрі більше але всі умово звихнені. Задля фальшивих наук вони дістали мильні погляди про Бога; задля злих принципів родичів і релігійних учителів, вони дістали зле виховання — задля всіх сих і інших перепонів, яких Адам не посідав, нам не можливо порівнювати злочину Адама з злочином його упавших дітей.

Задля сих перешкод і недостаточностей і задля браку добрих інформацій та контролі над собою, се було зовсім справедливо, що люди установляли різного степеня кари, як н. п. першого, другого, третього і четвертого степеня.

Напримір се є зовсім на місці клясувати тепер на степені убійства, тому що задля недостатку вина злочину може бути менша й більша.

Многі люди народились на світ з певними перешкодами, задля котрих їм неможливо контролювати своїх слів і діл. Такі люди потребують милосердя, співчуття і помочи; і се Бог замірив дати їм підчас тисяч років царювання Христа, коли то Сатана буде зв'язаний, і вже не буде міг більше зводити людей і користати з їх упавшості.

Протягом сих тисяч років Христос укаже своє милосердя для всіх поколінь; він дасть їм властиву науку щодо правди; і поможить їм піднятися з упавшості і дістати соворшенність і акуратне знання чого вимагається від них, і точного послушництва. Тоді в таких обставинах непослушність буде каране другою смертю, або інакше сказати непослушні будуть знищені на віки.

Ще одна причина, чому чоловік повинен мати більше прихильності до свого ближнього є та, що жадний чоловік не має сили читати нічого серця, і для того не може рішити до якого степеня поповнений злочин був добровільний. Але Бог може читати серця, і знає як раз до якого степеня бунт поповнений добровільно, і тому може дати справедливий суд в кождім случаю.

Адам не був караний лише за те, що він зів заказаний овоч. Се само собою була маленька дрібниця і булаб принесла маленьку шкоду. Дійсний гріх Адамів був непослушність. Він не мав властивої пошани до свого Сотворителя, до Того, що дав йому життя і всі благословенства його красного дому і окруження. Він не оцінив і не був вдячний за ці благословенства, і окрім сього мусимо пам'ятати, що він не мав жадної вимівки поповняти гріх. Він мав повне вирозуміння значіння свого злочину; він не мав упавшості, котріб тягли його до гріху. Для того його відвічальність була повна. Він оказавсь негідний життя, і Бог був цілковито оправданий відобрати всі привилеї які Адам не оціняв. Єслиб був засудив Адама на вічні муки, то засуд бувби несправедливий задля кількох причин; перше, Бог не сказав Адамові, що кара за гріх будуть вічні муки, а сказав йому що кара за гріх буде смерть. Друге, се булоб доказом, що Бог не був гідний послуху, котрого Він вимагав від Адама.

Дійсний злочин убійства не лежить в тім, що хтось вистрілить з пістолети, а в тім, що він заподіє шкоду другому. Рівнож злочин підпалити чийсь майно не лежить в тім, що хтось запалить

сірника, але в тій шкоді, яку він заподіє в підпаленні будинку. Так само дійсний гріх Адама не лежить в тім, що він зів заказаний овоч, але в непослушності. Окрім невдячності до його Сотворителя, Адамів чин приніс більше шкоди і втрати для людського роду чим всі разом гріхи цілого роду людського від Адама аж до тепер.

Через своє непослушність він наніс на кожного члена роду людського прокляття і смерть. Зі смертю прийшли різні слабости і хвороби, а се знову спричинило терпіння й муки; а через терпіння повстали лікарі, дентисти, шпиталі, няньки, аптики, погрибарі, цвентарі і пам'ятники; а се все пригадує, що Адам не послухав Бога і що його діти наслідили прокляття.

Та се не все. Через Адамів гріх рід людський впаав в самолюбство, а самолюбство наповнило землю несправедливістю, брехнею, ошустом, злочинством, війною, крадіжкою, ненавистю, завістю, гіпокрицтвом, жорстокістю і гнобленням. З сими злочинствами прийшли арешти, кримінали, суди, адвокати, судді, поліція, відділи справедливості, шибиниці і електричні крісла.

І се ще не все. З причини Адамового гріху людство загубило ласку в Бога; і через се страждали пошану до нього, занедбали студіювати Біблію і молитву; і задля фальшивої науки, вони стратили віру в Бога й Біблію, і через се зачали поклонятись дерев'яними ідолами, камінням, золоті, срібну, звірям, птицям, рибі, гадам, пам'ятникам, сонцю, місяцю, звіздам, людським інституціям а навіть один другому. Жадний інший злочин не наніс тільки нещастя, терпіння і втрати.

Людський закон карає смертю за обійство одного чоловіка. Адамів гріх убив поверх двацять мільярдів людей, і спричинив всі ці нещастя і смерть. В світлі сих доказів, котрих не можна заперечити, то кара проти Адама була не лише справедлива, але була милосердна. З своєї любови Бог розпорядив, що всі послушні живі і мертві діти Адамові будуть визволені з під прокляття смерті. А всі добровільні грішники підуть на другу смерть яко негідні життя і ласки Божої.

С. П. О. В. І. Ц.

ПИТАННЯ: Чи наука Ісусова о прощенні гріхів указувала на „сповідь“ так як се практикують Католики?

ВІДПОВІДЬ: Ні. Ісус всего прощав гріхи лише два рази але в жаднім случаю Він не казав сповідатись із гріхів Йому. Більше чим-се: Ісус ніколи не навчав про сповідь перед чоловіком. Він все навчав, що кожда одиниця повинна молитися до свого Отця при зачинених дверях потайно. Дальше Він учив нас молитись, кажучи: „Тимже то молитесь ось як: Отче наш, що на небі! Нехай святиться імя Твое.“ Ро-

зуміється, що слова „Отче наш, що на небі“, не відносяться до „духових отців“ на землі. Їх треба розуміти так як вони є. Зі всіх гріхів треба сповідатися перед Богом Єговою, і се треба робити потайно. В 1 Йоана 1:9 читаємо: „Коли визнаємо гріхи наші, то Він вірний і праведний, щоб простити нам гріхи.“ Ми бачимо, що тут нічого не говориться про сповідь гріхів перед чоловіком. Можемо бути певні, що єслиби Бог хотів, щоби люди сповідалися зі своїх гріхів перед чоловіком, або єслиб Він був уповажний когось прощати гріхи, то про се булоб сказано чітко. В листі до Римлян 14:11 читаємо такі слова: „Як я живу, глаголю Господь, що перед мною поклоняться всяке коліно, і всякий язик сповідати мене перед Богом.“ В книзі Ездри ми читаємо: „Так покайтесь тепер перед Господом, Богом батьків ваших, і вволить Його волю.“ — (Ездри 10:11)

Ісус простив гріхи слабому чоловіку на проказу, і про се є записано в Маттея 9:2-6, і в Марка 2:3-10, також в Луки 5:18-24. Знову в Луки 7:48 є записано, що Ісус простив гріхи жінці. Св. Письмо згадує лише випадки, у котрих Христос простив гріхи, але в жаднім випадку грішник не сповідався із своїх гріхів. По своїм воскресінню, Ісус, промовляючи до одинайцятьох учеників (Томи не було присутного тоді), сказав: „Кому відпустите, буде відпущено; а кому затримаєте, буде затримано.“ Однак ані одного слова не було згадано, щоби хтось мав сповідатися із своїх гріхів перед апостолами. Сей текст, однак, не відноситься до відпущення гріхів одиниці. Також нема записано, щоби ученики кому прощали гріхи. Коли Ісус сказав до учеників: „Кому простите гріхи, будуть прощені“, то під сим Він розумів, що під божественним впливом, вони будуть могли пояснити котрі гріхи є прощальні а котрі не є прощальні. І се ученики робили. В 1 Йоана 5:16,17 читаємо, що Апостол Йоан описує „гріхи на смерть“, і каже, що молитва за такий гріх не принесе жадної пільги. Яків каже, що єсли брат „заблудить від правди, і наверне його хто, нехай знає, що навернувши грішника від блудної дороги, спасе душу від смерті і покрити множество гріхів.“ (Якова 5:19-20) Павло описує гріх і каже, що хто поповнить такий гріх, то вже не може прийти до покаяння в друге. (Жидів 6:4-8) Він також каже, що хто грішить добровільно, такий не може бути навернений. (Жидів 10:26) Той присуд учеників, щодо сього котрий гріх може бути про-

щений а котрий не може бути прощений, і котрий є записаний в Св. Письмі, є признаний і прийнятий Богом Єговою. Се що Ісус розумів коли Він сказав до своїх учеників в Маттея 18:18 — „Що звяжете на землі, буде звязане на небі; а що розвяжете на землі, буде розвязане на небі.“

В Якова 5:13-16 описується про грішника котрий відійшов так далеко від Бога, що Бог його молитви вже не слухає. Йому сказано скликати старших, (не священника або ясогось духовника) і що вони мусять помазати його оливою, а що він має визнати свої гріхи перед сими старшими, і сі мають молити ся за нього. Гріх сього чоловіка є описаний в 19 верші. Не є се моральний упадок, але заблудження від правди. Треба завважати, що старші мають помазати його оливою. Дальше треба завважати, що сі старші не прощають гріхи. Вони лише ділають яко посередники, бо писано, що молитва праведника покрити множество гріхів.

Є ще інші тексти, котрі показують, що люди повинні прощати гріхи. В Луки 17:3 читаємо: „Коли прогріхить проти тебе брат твій, докори йому, й коли покається, прости йому.“ Сей текст говорить про случай, коли хтось прогрішить ся проти другого, і єсли він перепросить, то йому треба простити. Такому треба цілковито і від серця простити так, як Ісус учив нас молитися до Бога, кажучи: „Прости нам довги наші, яко ж й ми прощаємо довжникам нашим.“ Однак ніхто не може простити гріху поповненого проти третьої особи. Коли Ісус був на землі, Він міг був прощати гріхи, тому що Він був тим „агнцем, що взяв гріхи світа на себе.“ Він був Відкупителем чоловіка, і тому мав власть відпускати гріхи. Нікому з людей не є дана власть прощати гріхи, окрім переступу проти себе, так як ми се пояснили. Приписання власти прощати гріхи і установлення сповіди перед чоловіком, було установлене в католицькій церкві в 1216 році по Христі, на соборі в Латиранах. Однак така наука не є властива ані не є поперта св. Письмом. Кождий щиро каючийся грішник має привилей йти перед присутність великого Бога Єгови, і визнати свої гріхи, і просити прощення в ім'я Ісуса, котрий тепер сидить по правіці Єгови і заступається за всіх каючих ся. Писання запевняє нас, що нам буде прощено і ми будемо привернені до ласки Божої, без потреби сповіди перед чоловіком.

